

велико богатство љубави према Богу, љубави према ближњем.

Онај ко је пристрасан према земаљском благу, ко стреми ка насладама, тај страда управо од истог оног греха који смета богатме да уђе у царство Божје.

А зар је међу нама мало оних који немају никакво богатство, који чак понекад бивају гладни или имају средња примања, а који опет жуде за материјалним добрима, разонодама и насладама. Зар је мало оних, који не чине грехе богаташа, једино зато што нису богати, а уколико би били богати, грешили би исто онако као онај богаташ, крај кога је лежао умирући Лазар.

А уколико ми, немајући никаквих богатстава, жудимо за насладама, ако за циљ свога живота поставимо материјално благостање, ако све своје помисли устремимо на то како да што боље устројимо живот на земљи, ако ка томе будемо тежили, онда смо свакако далеко од онога што је Господ заповедио, јер људи који стремя чистоти срца, људи пуни милосрђа, који стремя заједници са Богом, они моле од Њега благодат и љубав његову, они желе да постану његова браћа и сестре.

Па и најсиромашнији убожјак, који нема никаква земаљска добра, али који служи Богу, често бива богатији од најбогатијих људи на свету. Он је богат Божјом благодаћу, чистотом срца, љубављу и састрадањем према гладним и несрећним, а пре свега љубављу према Христу Богу, Спаситељу нашем.

Сада је јасан Христов одговор на питање његових ученика: „Господе, ко се може спасити?“ Одговорио је:

„Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће“.

Богу је све могуће. Бог може лишити духовних блага несажаливе и бездучне богаташе. Бог може дати најузвишенију радост несрећним сиромасима, који умиру од глади.

Бог може спасити све, чак и богатог, уколико се овај покаје, презре своје богатство и испуни Христове речи: „Пођи, продај своје имање, раздај сиромасима и дођи, следуј за мном“ ако је поступио један од највећих светитеља, преподобни Антоније Велики. Када је имао двадесет година, изгубио је родитеље, од којих је наследио огромно богатство. Једном је у Цркви слушао Јеванђелске речи: „Ако хоћеш савршен да будеш, иди продај све што имаш и подај сиромасима, и имаћеш благо на небу, па хајде за мном“.

Ове су га речи поразиле, дубоко продрле у његово срце и испуниле све његове помисли. Он је отишао, продао своје имање, раздао сиромасима, а сам се удаљио у далеку египатску пуситњу у којој је поживео до дубоке старости, одрекавши се свих земаљских блага, али задобивши од Бога непроцењиво благо. Постао је прозорљивац, чудотворац, брат и пријатељ Божји.

Тако сви ми треба да схватимо Христове речи да је лакше камили проћи кроз иглене уши него богатме ући у царство небеско.

Немилосрдно одгонимо од себе сваку пристрасност према земаљским добрима.

Устремимо се само ка једном – ка томе да постанемо пријатељи Божји, браћа Божја, они који љубе Христа и које Христос љуби.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАНАСЕТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

свешти пророк Михеј II, свешти Маркел Ајамејски

ѿренос мошћију свештој Теодосија Печерској

Мш. 19, 16 - 30, зч. 79; 1Кор. 15, 1 - 11, зач. 158.

свети Лука Кримски

ИЗ ПРОПОВЕДИ НА 12. НЕДЕЉУ ПО ДУХОВИМА

Данас сте, браћо и сестре чули Јеванђелску проповед о богатом младићу, који није желео да разда своје имање, да би наследио царство небеско.

Тада је Господ рекао да је богато-ме теже ући у царство небеско неголи камили проћи кроз иглене уши.

Изгледа нам као да данас није време у ком би требали да говоримо о богатству, јер је у нашој земљи нестало богатих, сви су постали једнаки. Али сматрам да чувши моју беседу видећете да је увек и у свако време благовремено говорити о богатству.

Пре него појаснимо Христове речи, упућене богатоме младићу, послушајмо шта је о богатима написао св. ап. Јаков: Ходите сад богаташи, плачите и ридајте због невоља својих које долазе. Богатство ваше иструну, а одијело ваше поједоше мољци; Злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће свједочанство против вас, и изјешће тијело ваша, као огањ. Нагомиласте благо у последње дане. Гле, вапије плата радника који су пожњели њиве ваше, коју сте им

закинули; и вапаји жетелаца дођоше до ушију Господа Саваота. Наслађивасте се на земљи, и живјесте раскашано; ухранисте срца ваша, као на дан заклања. Осудисте, убисте праведника, и он вам се не успротиви.

Видите ли какве је застрашујуће речи свети апостол Јаков рекао богатима, како их је грозно изобличио? А шта може бити страшније него речи Господње о томе да је богато-ме тешко ући у царство Божје?

Зашто је то тако? У време када је Господ дошао на земљу, у израиљском народу је владало мишљење да је богатство благослов Божји – богате су поштовали, уважавали и указивали им високу част.

Када је Господ изрекао ове своје невероватне речи о богатству, које смета уласку у Царство Божје, ученици су га са чуђењем питали: „Ко се, дакле, може спасити?“, јер су и они сматрали богате за Богом благословене, што значи, да уколико се чак ни богати не спасавају, ко се онда може спасти? Господ им је одговорио: „Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће“.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

Проникнимо у ове речи. Када је младић изразио своју жељу да следи за Господом, Господ га је питао: „Заповести знаш?“ „Да, свакако“, одговорио је, „свакако да знам све заповести и сачувах их“. Али Господ је и њему и свима показао да је савршено недовољно испунити само старозаветне заповести, оних десет заповести које и ви сви знате.

Зашто је то недовољно? Јевреји су сматрали да је у њиховом држању све и сва, да ће онај ко их испуни бити чист и свет и да ће ући у царство Божије. Господ је, пак, рекао да то уопште није тако.

Шта прописују старозаветне заповести? Прва заповест прописује поклањати се једноме Богу и Њега једино поштовати. Она забрањује поштовање ма каквих богова, осим истинитог Бога. Друга заповест забрањује поклањање идолима. Али да ли су сви они, који се не клањају кумирима и идолима, већ чисти и свети? Сви ми поштујемо једнога Бога, нико од нас се не поклања идолима.

Кроз Мојсија, Бог је прописао да поштујемо оца и мајку, да их не жалостимо. Али да ли смо ми свети већ самим тим што поштујемо своје родитеље, не ражалашћујемо и не изгонимо из дома у старости? Хоће ли нас само то оправдати пред Богом?

Мојсије је заповедао да не чинимо прелубу, не убијемо, не крадемо, не сведочимо лажно, не завидимо имању свога ближњег.

Али уколико ми нисмо убице, не сведочимо лажно, не чинимо прелубе, уколико из зависти не отимамо од брата његово имање, зар смо ми већ свети, зар смо чисти

пред Богом?

Све заповести Старог Завета имају одречни карактер: немој бити такав и такав. Али оне нам не говоре какви треба да будемо. Оне једино забрањују најгрубље грехове: ружне, смрдљиве грехове. Ове су заповести биле предначињене за груби народ, коме је било потребно основно исправљење.

Господ наш Исус Христос је за Себе рекао да није дошао да наруши закон, већ да га испуни, а реч испунити, на словенском језику има два значења: „испунити“ и „допунити“.

Господ наш Исус Христос нам је донео нови закон, далеко савршенији од Мојсијевог закона, заповедио нам је заповести спасења, дао девет светолучних заповеди блаженства. Он нам је говорио да нису блажени, свети и чисти пред Богом, и неће наследити царство Божије они који једино нису лопови, убице, који су једино испунили заповести Синајског Закона, већ они који су овладали најзвишенијим духовним савршенством, односно они који су пуни смирења, чије очи истичу потоке суза због својих грехова, сузе скрушености, пред ужасима који нас окружују у нашем животу.

Говорио је о блаженству кротких и о онима који су гладни и жедни правде. Говорио је о блаженству милостивих и миротвораца. Обећао је Царство Божије ономе који је претрпео прогнање за правду, кога су гонили и понижавали, кога су обесчастили ради Његовог светог имена.

Ето ко је чист и свет – онај ко поседује најзвишеније духовно савршенство. Господ од свих нас

потребује да будемо савршени, као што је савршен Отац наш Небески.

Господ је у својој проповеди на гори дао такве заповести, да се наше срце потреса.

Како се то не бринути о сутрашњем дану, како опраштати непријатељима, како их волети, како дати последњу кошуљу? Све то треба испунити да би били савршени.

Господ Исус је младићу који је тражио савршенство и испунио сав стари закон, рекао: „Ако хоћеш савршен да будеш, иди продај све што имаш и подај сиромасима, и имаћеш благо на небу, па хајде за мном“.

И оде, погнувши главу, богати младић, јер је његово богатство било велико и он није могао испунити то што је од њега захтевао Христос.

Зашто је Господ поставио управо овакав захтев младићу? Зашто је захтевао управо да младић прода све и разда сиромасима?

Управо зато јер је поседовање великог богатства потпуно непојиво са испуњавањем Христових заповести блаженстава. Зар може човек чије очи непрекидно истичу сузе при погледу на невоље и беде своје браће, зар може милостиви и смирени хладно посматрати све то и хладно умножавати своје богатство, градити дом, стицати имање, куповати коње и непотребне ствари које стварају раскош?

Свакако да не може, јер уколико је милосрдан, он ће све давати, давати без ограничења. И када све разда, он испуњава заповест Христову. А уколико остави за себе богатство своје, значи да он себе воли више него ближњег, а Господ је

заповедио да ближњег свога волимо као самога себе. А уколико будемо ближње волели на овај начин, нећемо ли онда гладноме и потребитоме дати све што имамо? Хоћемо ли тада моћи да живимо онаквим анти-хришћанским животом, каквим живе амерички милијардери, којима су подруми пуни злата? Они своја богатства троше на безумну раскош, на смућујуће забаве троше новац добијен знојем и крвљу трудбеника. А Господ их због тога кажњава на деци њиховој, јер знамо из књига о милијардерима да нема презренијих, ништавнијих људи, него што су то синови и кћери њихове – то су изроди, људи развраћени који немају никаквих узвишених интереса, заузети једино забавама и насладама које су их измориле, којима су се преситили. Зато нам и говори Господ Исус Христос, да уколико не желимо да се растанемо од свога богатства, не можемо ући у царство Божије, јер ћемо остати сурови, бездушни егоисти.

А зар је таквима место у Царству Божјем?

Да, лакше је камили проћи кроз иглене уши, него богатоме ући у царство небеско.

Али какве везе имају ове речи Христове, сва ова моја објашњења, са нама, који немамо никаквог богатства? Управо са нама имају везе.

Проникните у то што штети душама богаташа. Њима штети управо то што су земаљска блага, сваковрсне насладе, раскош, поставили изнад свега. Поставили су их изнад духовних добара, која добијају људи који немају земаљских, материјалних богатства, али имају